

Søndagstanker - Horsens Folkeblad fre. d. 5-2-2021 v. Kirsten Juul

”Den, der har øren at høre med, skal høre!”

På søndag er det søndag seksagesima, og prædiketeksten er Markusevangeliet, kapitel 4, vers 1-20. Horsens Folkeblad har et panel af præster, der skiftes til at skrive om søndagens tekst.

Vi har brug for at høre nyt. Coronaen slår os hårdt, trængte som vi er: Tvunget på afstand af hinanden, ufrie i at bevæge os ud og hen, hvor vi vil. Vi har brug for at høre, at hverken politikere eller sundhedsvæsen har den afgørende myndighed i vores liv. Men at Gud har det.

Selv om vi adlyder myndighedernes corona-regler, så kan disse kun i begrænset omfang siges at værne om vores liv. Det, der virkelig værner os, er Guds ord. Dette enkle, hårde ord til os: Den, som har ører at høre med, skal høre!

Gud findes! Og det er ham, der giver mening til, at vi beskytter liv mod virus og andet ondskab. Og Gud giver kraft og styrke til at holde ud i trængselstid. Derfor skal vi lade Jesus' forkyndelse tale til os. Klare ord, som taler til troen: Den, som har ører at høre med, skal høre!

Det kan være nyttigt at slå op i sin ordbog for at kende et ords præcise betydning, ofte fortælles noget grundlæggende om ordet, når man søger efter dets rødder tilbage i historien.

Sådan også med ordet tro. I ordbogen står der at læse om den præcise betydning af ordet ”tro”: Den oldnordiske betydning for ordet *tro* er fast, stærk, tryk. *Fast, stærk, tryk*. Det er grundbetydningen for ordet tro.

Det er godt at have i baghovedet, når vi hører lignelsen om sædemanden, der sår Ordet. Sædemanden er Jesus, der generøst strør om sig med sit ord uden bekymring for, at meget lander på ufrugtbar grund.

Der er såsæd nok at tage af, og der er mere, hvor der kommer fra, nok til enhver grund skal få til overflod af ordet. Der spredes blandt tidsler, ud på vejen, på klippegrunden, men noget falder i den gode jord.

Ordet, som Jesus spreder, er givet til tro, og det modtages enten i tro eller til forkastelse. Der gives ikke nogen mellemvej. Og så tilføjer Jesus: ”Den, der har øren at høre med, skal høre!”

Men hvad nu, hvis det er os, Jesus taler om, når han siger, at noget af såsæden falder på vejen eller på klippegrund? Hvad nu, hvis det er os, der gi'r dårligt udbytte af Guds generøse strøen om sig?

Svaret er, at det altid er os. Vi er altid dem, der har ødslet Guds godhed bort, vi har altid tænkt på at gå vore egne veje. Ordet vil altid ramme os. Jesu forkyndelse vil altid tale til hver enkelt af os først og sidst. Så vi kan være helt sikre på, at vi alle har brug for Guds tilgivelse, det er der det hele begynder.

Guds ord, som høres, begynder stille, i det skjulte, at gøre sig fast, stærkt og trygt i os. Så gør Guds ord sin frihed gældende i os, bag om alle myndigheders hårde restriktioner. For Guds ord kan ikke tvinges eller bindes.